

ŽINIOS IŠ RYTŲ EUROPOS KRAŠTO

KRAŠTO PREZIDENTŪROS ŽINIA

Dešimtinės įstatymas

Vyresnysis Aleksejus Samaikinas

antrasis patarėjas Rytų Europos krašto prezidentūroje

Nuo senovės Viešpats nepaliaujamai vadovavo Savo žmonėms ir Savo Bažnyčiai per išrinktus kalbėtojus duodamas būtinus įsakymus ir įstatymus (2 Nefio 3:17). Vienas iš tų įstatymų išliko iki mūsų dienų – tai dešimtinės įstatymas. Net Senojo Testamento laikais pranašai mokė apie šio įstatymo šventumą ir svarbą: „Visos žemės dešimtinės, ar tai būtų javai iš dirvos, ar medžių vaisiai, priklauso Viešpačiui. Jos šventos Viešpačiui.“ (Kun. 27:30) Pats Gelbėtojas, pasirodęs nefitams po Savo prisikėlimo, priminė apie šį įstatymą, įsakydamas užrašyti Malachijo žodžius metraštyje: „Argi žmogus apiplėšinė Dievą? Tačiau jūs apiplėšėte mane. Bet jūs sakote: Kaip mes apiplėšėme tave? Dešimtinėmis ir atnašomis. Prakeiksmu jūs prakeikti, nes apiplėšėte mane, tikrai, visa ši tauta. Atneškite visas dešimtines į sandėlį, kad būtų maisto mano namuose; ir dabar, tuo išmėginkite mane, – sako Pulkų Viešpats, – ar aš neatversiu jums dangaus langų ir neišliesiu jums apščiai palaimos, kad nepakaks vietos jai priimti.“ (3 Nefio 24:8–10) 1831-aisiais metais per pranašą Džozefą Smitą Viešpats dar kartą priminė Bažnyčios žmonėms apie šio įstatymo svarbą: „Štai, dabartis tebevadinama šiandiena iki Žmogaus Sūnaus atėjimo. Iš tiesų tai yra aukos diena ir mano žmonių apmokestinimo

dešimtinė diena; nes tas, kuris sumokėjęs dešimtinę, nebus sudegintas jo atėjimo metu.“ (Doktrinos ir Sandorų 64:23) Mūsų laikų pranašai bei apaštalai taip pat ne kartą ragino mus gyventi laikantis šio įstatymo.

Dešimtinės įstatymas yra amžinasis įstatymas, mokantis mus savo gyvenime pirmenybę teikti Viešpačiui. Duodamas šį įstatymą Savo žmonėms Viešpats davė ir pažadą. Paklusnumas dešimtinės įstatymui sustiprina mūsų tikėjimą, ugdo dvasingumą bei dvasinius gebėjimus ir padaro liudijimą nepajudinamą. Viena vertus, mes tinkamai išreiškiame dėkingumą už gausą, kurią turime. Kita vertus, parodome savo pasiryžimą aukotis Viešpaties darbui žemėje. Abiem

Vyresnysis
Aleksejus Samaikinas

atvejais tai bus žingsnis, paremtas mūsų nuoširdžiu tikėjimu Viešpačiu Jėzumi Kristumi ir atsidavimu Jo Evangelijai. Šis žingsnis neabejotinai veikia ir mūsų ateitį, ir dabartį. Savo laiku prezidentas Hovardas V. Hanteris mokė: „Mes sekame principu, pagal kurį Viešpačiui gražiname Jo gerumo mums dalį, kurią vadiname dešimtinė. Dešimtinės mokėjimas [...] yra savanoriškas. Ją galime arba mokėti, arba nemokėti. Bet mokantieji gauna tokius palaiminimus, apie kuriuos kiti nežino.“ (Bažnyčios prezidentų mokymai. Hovardas V. Hanteris, 9 skyrius „Dešimtinės įstatymas“, p. 132).

Šią tiesą gerai suprato Merė Filding Smit. Ji buvo patriarcho Hairumo Smito, pranašo Džozefo Smito brolio,

žmona, o vėliau našlė. Vieną dieną aiškindama, kaip supranta dešimtinės įstatymą, Merė Filding Smit pareiškė: „Jei nemoku dešimtinės, tai reikš, kad Viešpats sulaikys Savo palaiminimus nuo manęs. Jei nemokėjau dešimtinės, turėčiau tikėtis, kad Viešpats nustos mane laiminti; dešimtinę moku ne vien todėl, kad tai Dievo įsakymas, bet ir todėl, kad tai darydama tikiuosi gauti palaiminimų. Laikydama šio ir kitų įstatymų tikiuosi suklestėti ir gebėti aprūpinti savo šeimą“ (Joseph Fielding Smith, *Life of Joseph F. Smith* [Salt Lake City, 1938], 158–159). Nors palaiminimai mokant dešimtinę kiekvienam yra skirtingi ir labai asmeniški, viena yra tikra – asmeninis liudijimas apie dešimtinės įstatymą atsiranda gyvenant pagal šį įstatymą.

Remdamasis savo patirtimi drąsiai galiu teigti, kad gyvendami pagal dešimtinės įstatymą, pastebėsime, kaip auga ir stiprėja mūsų tikėjimas. Ypatinai Dangaus palaiminimai nuolatos plūs į mūsų gyvenimą. Mūsų pasitikėjimas, kad sugebėsime aprūpinti savo šeimos narius viskuo, kas jiems reikalinga, tik stiprės. Ir visa tai padės mums suprasti, kodėl negalime sau leisti nemokėti dešimtinės. ■

VIETINĖS ŽINIOS

Dešimtinė yra įsakymas mums

Sesuo Seda Mamadžanjan

Vanadzoro skyrius, Armėnijos Vanadzoro apygarda, Armėnijos/Sakartvelo misija

Dešimtinės mokėjimas yra vienas svarbiausių įsakymų ir sandorų, kurių reikia laikytis norint patekti į Dievo karalystę.

Kad laikytumės šio įsakymo ar sandoros, mums reikalingi trys dalykai:

1. tikėjimas,
2. sąžiningumas,
3. pasitikėjimas.

Aš tikiu, kad Dievas yra gyvas ir kad norėdami statyti Jo karalystę čia, žemėje, turime atiduoti Dievui, kas yra Dievo, ir tai daryti vadovaudamiesi Evangelijos principais.

Todėl esu tikra, kad mokėdama dešimtinę dalyvauju Dievo karalystės žemėje statyme.

Nedvejodama galiu teigti, kad iš dešimtinės lešų yra statomi susirinkimų namai ir šventyklos, spausdinami Raštai ir finansuojama viskas, kas būtina Izraeliui surinkti.

Esu laiminga, kad galiu būti šio proceso dalimi ir padėti tiek savo mylimam Dangiškajam Tėvui, tiek ir sau pačiai, nes, kai vieną dieną su Juo susitiksiu, nebus gėda žvelgti Jam į akis ir oriai tarti: „Iš visos širdies ir sąžiningai mokėjau dešimtinę ir laikiausi savo sandoros.“

Kadangi sąžiningai mokėjau dešimtinę, mano šeima buvo palaiminta dvejopai:

- 1) dvasiškai ir 2) finansiškai.

Kai iš savo nedidelio atlyginimo mokėjau dešimtinę, Dangiškasis Tėvas

Mamadžanjanų šeima (Armėnija)

išpildė Savo pažadą parūpindamas man nuolatinį darbą ir ištraukdamas mano šeimą iš apgailėtinos padėties.

Dievas neverčia mūsų ilgai laukti.

Jei laikydami sudarytų sandorų ir įsakymų darome savo dalį, tai Dievas darys Savo dalį laimindamas mus galingu tikėjimu ir padėdamas mums suklestėti žemėje. 1 Nefio 4:14, 2 Nefio

1:31–32 ir daugybėje kitų eilučių kalbama apie tai, kaip įsakymų besilaikantys Dievo vaikai yra laiminami klestėjimu.

Raginu visus savo brolius ir seseris, ypač tuos, kurie mano esantys nepritekliaje, laikytis savųjų sandorų panaudojant tikėjimą:

1. skaistybės įstatymu,

2. dešimtinės įstatymu,
3. Šabo dienos šventimo sandoros laikymusi,
4. Išminties žodžiu.

Tad naudokime tikėjimą ir imkime labiau kliautis Dievu, laikytis sandorų ir gauti Jo karalystės šlovę bei karūną.

Liudiju, kad visa tai yra tiesa. Šventu Jėzaus Kristaus vardu, amen. ■

keletas vokų su dešimtaine ir kitomis atnašomis. Kai juos atplėšėme, prezidentas Danevas man pasakė, kad tai ne šiaip pinigai, o narių tikėjimo išraiška. Niekada nepamiršiu tos pamokos.

Apie save galiu pasakyti, kad dešimtinės mokėjimas man niekada nebuvo sunkus įsakymas. Man patinka mokėti dešimtinę. Darau tai mielai, nes žinau, kad padėdu statyti Dievo karalystę čia, žemėje. Manau, kad sąžiningas dešimtinės mokėjimas rodo Viešpačiui, kad šimtu procentų galime laikytis Jo įsakymų.

Dešimtinė rodo, kad Dievo akyse visi esame lygūs. Nepriklausomai nuo to, ar mokame mažą ar didelę dešimtinę, jei ją mokame sąžiningai, gauname visas šio įsakymo palaimas.

Esu tikras, kad daug žmonių gaus netikėtų palaiminimų laikydamiesi šio įsakymo, jei paprasčiausiai panaudos tikėjimą ir Viešpatį iškels aukščiau visko. Žinau, kad iš daugelio žmonių tai reikalauja didelės aukos, bet nepamirškime, kad Viešpats niekada mūsų nepamirš ir dosniai mus laimins (Malachijo 3:10).

Kai Viešpačiui mokame dešimtąją savo pajamų dalį, mes tiesiogine prasme elgiamės kaip Sarepto našlė. Kaip jos statinaitėje nesibaigė miltai ir nesumažėjo aliejaus puodelyje, taip Viešpats pasirūpins ir mūsų poreikiais (1 Karalių 17).

Žinau, kad dešimtinė yra dvasinės stiprybės ir pasitikėjimo šaltinis, o taip pat geriausias būdas nugalėti savo egoizmą. ■

Mano patirtis mokant dešimtinę

Ivanas Josifovas

Rusės skyriaus prezidentas, Bulgarijos ir Centrinės Eurazijos misija

Netrukus po krikšto dalyvavau pokalbyje su misionieriais. Pradėjome skaitydami Naujojo Testamento istoriją, kaip duoklės šventyklai rinkėjai priėjo prie Jėzaus Kristaus ir Petro. Kadangi neturėjo kuo sumokėti, Gelbėtojas su Petru nuėjo prie jūros ir užmetė meškerę. Pirmą pagauta žuvis buvo prarijusi monetą, kurią jie galėjo duoti, kad įeitų į šventyklą (Mato 17:24–27). Po to misionieriai manęs paklausė: „Kodėl Dievas nori, kad mes, Bažnyčios nariai, mokėtume dešimtinę, nors žino, kur yra pasaulio turtai?“ Tada jie paaiškino, kad dešimtinė yra tikėjimo principas.

Ta tiesa man buvo patvirtinta, kai buvau pašauktas skyriaus raštinku. Tuometinis skyriaus Rusėje

Ivanos Josifovas (Bulgarija)

prezidentas Danevas pasikvietė mane į savo kabinetą parodyti, kaip man vykdyti savo pareigas. Ant stalo gulėjo

Našlės skatikas

Minė Askan

Stambulo 1-asis skyrius

Kartu su vyru ir trimis sūnumis pasikrikštijau Maltoje 1994 m. gegužės 7 d. Po metų ėmėme ruoštis vykti į šventyklą. Buvome labai neturtingi, net neturėjome iš ko mokėti dešimtinės. Žinoma, negalėjome sau leisti keliauti į šventyklą. Po trejų metų vyras su sūnumis paliko Bažnyčią. Nors Bažnyčioje likau viena, tačiau labai troškau apsilankyti Solt Leiko šventykle.

2003 metais kartu su vyru sugrįžome į Stambulą. Sūnūs išvažiavo į Angliją. Mano vyrui išėjus į pensiją, mūsų pajamos dar labiau sumažėjo, nes aš buvau namų šeimininkė. Pinigų nepakako mūsų poreikiams patenkinti. Mano vyras buvo neaktyvus Bažnyčios narys, mes vis dar nemokėjome dešimtinės. Po trejų metų, t. y. 2006 metais, mano vyras mirė. Pradėjau gauti jo pensiją, bet ji buvo mažesnė, nei gaudavo jis. Kadangi atsirado galimybė pradėti mokėti dešimtinę, ėmiau ją mokėti. Po vyro mirties į Stambulą sugrįžo mano jauniausias sūnus. Namuose vėl buvo du žmonės. Nors turėjau labai mažai pinigų, tačiau kažkaip jų užtekdavo mūsų poreikiams. Pastebėjusi, kad visuomet turėdavome pakankamai, ėmiau jausti didelį dėkingumą ir džiaugsmą. Tikrąja to žodžio prasme Viešpats ėmė ir atvėrė mums Dangaus langus.

2008 metais į Stambulą atvyko pora iš Jutos. Tara ir Kevinas viešėjo tris dienas, per kurias tapome labai gerais draugais. Grįžę į Ameriką, jie pakvietė mane į Solt Leiką. Jie labai norėjo, kad

paviešėčiau pas juos. 2008 m. spalį nuvažiavau jų aplankyti į Jungtines Amerikos Valstijas. Tara viską tobulai suplanavo. Aplankiau šešias šventyklas (Solt Leiko, Baunifulo, Logano, Ogdeno, Provo ir Mantajaus). Mano svajonės išsipildė!

2012 metais, po devynerių paieškos metų, galiausiai susiradau dėstytojos darbą Stambulo universitete, todėl pradėjau mokėti didesnę dešimtinę. Šį kartą labai troškau aplankyti visas Europos šventyklas, tad ėmiau tauptyti pinigus šiam tikslui. Pirmiausia aplankiau Kijevo šventyklą, po jos – Šveicarijos Berno šventyklą, tada Anglijos Prestono bei Londono šventyklas (3 kartus). Vis dar noriu aplankyti šventyklas Vokietijoje, Ispanijoje ir naująją Romos šventyklą Italijoje.

2018 m. rugsėjį Kevinas ir Tara vėl tris dienas viešėjo pas mane Turkijoje. Man ir mano sūnui Kevinas užsiminė, kad dar niekada darbo reikalais nebuvo keliavęs už Amerikos ribų. 2008 metais jo viršininkas negalėjo pats atvykti į Stambulą, tad pasiuntė Keviną; štai kaip Kevinas ir Tara mane čia sutiko.

Kevinas savo viršininkui papasakojo, kad trokšta pasikviesti mane pamatyti Amerikos šventyklų. Vėliau Kevinas pakeitė darbą. Po kurio laiko Kevinas vėl susitiko su savo buvusiu viršininku. Kevinas jam papasakojo apie mano kelionę į Ameriką ir kaip aplankiau kelias šventyklas. Jo buvęs viršininkas tarė: „Ar prisimeni tą kartą, kai darbo reikalais nuvykai į Stambulą? Tai kelionei išleidau 40 tūkstančių dolerių, bet darbui ji nebuvo sėkminga. Dabar imu tikėti, kad visa tai nutiko tam, kad Minė galėtų nuvykti į šventyklą.“

Po savo vyro mirties pradėjau mokėti visą dešimtinę. Toks mano trumpas pasakojimas apie gautus dešimtinės palaiminimus. Savo dešimtinės net nedrįstu nemokėti, nes žinau, kad **Malachijo 3:10** eilutėje užrašyta tikra tiesa: „*Atneškite visas dešimtines į sandėlius, kad būtų maisto mano namuose, ir tuo išmėginkite mane, – sako kareivijų Viešpats. – Ar Aš neatversiu jums dangaus langų ir neišliesiu jums apščiai palaiminimų?*“

Aš žinau, kad tai yra tikroji Jėzaus Kristaus bažnyčia. Amen. ■

Minė Askan ir jos vyras (Turkija)

Kadangi mokėjome visą dešimtinę

Garika ir Armanašas Galdantai

Ajapniako skyrius, Armėnijos/Sakartvelo misija

Malachijo 3:10

Atneškite visas dešimtines į sandėlius, kad būtų maisto mano namuose, ir tuo išmėginkite mane, – sako kareivijų Viešpats. – Ar Aš neatversiu jums dangaus langų ir neišliesiu jums apščiai palaiminimų?

Pirmą kartą atėję į bažnyčią kaip svečiai išgirdome vieno nario liudijimą apie dešimtinę. Tai lyg sėkla įkrito mums į širdį ir ėmė augti.

Tas pastarųjų dienų šventųjų narys kalbėjo, kad mokėdamas visą dešimtinę jis buvo taip palaimintas, jog po ketverių metų jo dešimtinė tapo tokia pat, kokios prieš tai buvo jo pajamos.

Tuo metu mūsų šeimos finansinė padėtis buvo prasta. Mokėjome būsto nuomą, mano vyras uždirbo labai mažai, darbdaviai retai jį kviesdavo kokiam nors darbui, tad mūsų pajamos kasdien mažėjo. Aš irgi nedaug tuždirbau, nors ilgas valandas darbavau si kepyklėlėje, kurioje darbo sąlygos buvo apgailėtinos ir kėlė pavojų mano sveikatai. Mūsų jaunesnieji vaikai tuo metu buvo abiturientai. Reikėjo sumokėti už mokyklos išleistuves bei korepetitorius, bet mes uždirbome nepakankamai ir vos sudūrėme galą su galu.

Išgirdę šį liudijimą, nusprendėme kreiptis į bažnyčios prezidentą ir sužinoti, kaip mes galėtume mokėti

dešimtinę ir panašiai padidinti savo pajamas. Prezidentas paaiškino, kad pirmiausia turime tapti bažnyčios nariais. Manau, kad būtent dėl to prisijungėme prie bažnyčios.

Vos pasikrikštiję, sumokėjome pirmą dešimtinę ir nuo tol pamažu ėmėme mėgautis pažadėtaisiais Dangiškojo Tėvo palaiminimais.

Šiek tiek užtrukome, kol išmokome taupyti pinigus dešimtainei. Pirmiausia apmokėdavome pačias svarbiausias mėnesio sąskaitas, o tik po to skaičiuodavome, kiek pinigų liko dešimtainei. Kartą dėl neteisingo skaičiavimo liko nepakankamai pinigų ir sumokėjau dviem doleriais mažesnę dešimtinę. Po dviejų dienų paskambino darbdavys ir pasakė, kad mane atleidžia iš darbo. Savo nuostabai, labai ramiai priėmiau tokias naujienas ir jam padėkojau. Atrodė, kad žinau, kodėl taip nutiko. Pusanthro mėnesio ieškodama naujo darbo supratau, kad pirmiausia turiu sumokėti nesumokėtą dešimtinės dalį. Iš vyro pasiskolinau porą dramų ir sumokėjau likusią dešimtinę. Tą pačią dieną grįždama iš bažnyčios sulaukiau telefono skambučio. Tai buvo naujas darbo pasiūlymas.

Nuo tada dešimtinę ėmėme mokėti vos gavę atlyginimą. Netrukus pamatėme, kad, sumokėjus dešimtinę, mums likdavo pakankamai pinigų viskam.

Kadangi mokėjome visą dešimtinę, po kurio laiko mano vyras irgi gavo naują darbą ir išėjo iš buvusio menkai apmokamo darbo. Jo atlyginimas kasmet didėja.

Kadangi mokėjome visą dešimtinę, mūsų sūnus buvo palaimintas galimybe tarnauti nuolatinėje misijoje.

Galdintų šeima (Armėnija)

Prieš misiją savo liudijime jis rašė, kaip dešimtinės įstatymas jį palaimino galimybe gyventi ir tarnauti mieste, apie kurį jis svajojo ir kurį mėgo nuo pat vaikystės.

Vėliau, kadangi mokėjome visą dešimtinę, mūsų dukra gavo gerą darbą ir galėjo susimokėti už mokslą universitete ir tą universitetą galiausiai baigti.

O dabar, matydamas mūsų dešimtinės mokėjimo pavyzdį ir suprasdamas, kad tai darome iš meilės ir džiaugsmo, mūsų anūkas ieško galimybių užsidirbti ir pradėti mokėti savąją dešimtinę.

Kadangi sąžiningai mokėjome visą dešimtinę, mūsų šeima galiausiai galėjo įsigyti nuosavus namus. Iki tol nuomojomės būstą ir nuolat kraustėmės.

Kadangi mokėjome visą dešimtinę, ėmėme suprasti, kad pirmasis bažnyčioje išgirstas liudijimas buvo tikras ir kad kasmet buvome laiminami vis didesnėmis pajamomis.

Toji mūsų širdyse augusi sėkla galiausiai sudygo ir užaugo iki didelio medžio.

Mes labai mėgstame skaityti šiuos žodžius iš Malachijo knygos:

Malachijo 3:10

Atneškite visas dešimtines į sandėlius, kad būtų maisto mano namuose, ir tuo išmėginkite mane, – sako kareivių Viešpats. – Ar Aš neatversiu jums dangaus langų ir neišliesiu jums apščiui palaiminimų?

Šie žodžiai yra tikri ir mes esame to liudininkai. Tiek čia paminėti palaiminimai, tiek nesuskaičiuojami kiti mūsų gauti ir toliau gaunami palaiminimai ateina todėl, kad mokame visą dešimtinę. ■

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia pažymi savo 189-ąsias metines

Detelina Čiobanova

Bulgarijos ir Centrinės Eurazijos misijos RSV komiteto direktorė

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai Bulgarijoje 2019 m. balandžio 6-ąją šventė 189-ąsias Bažnyčios įkūrimo metines. Išskilmės įvyko Sofijos susirinkimų namuose. Dalyvavo svečiai iš

nevyriausybinių organizacijų ir švietimo įstaigų. Tarp jų buvo Bibliotekininkystės ir informacinių technologijų universiteto, Adventistų bažnyčios ir nevyriausybinių organizacijos „Bridges“ atstovai. Svečius pasveikino ir vokalinius bei

↑ **Prezidentas Deivisas kalba jubiliejinėje ceremonijoje** ↓ **Misionierių pasirodymas**

instrumentinius muzikos kūrinius atliko Bažnyčios nariai ir misionieriai.

Bulgarijos ir Centrinės Eurazijos misijos prezidentas Styvenas Deivisas papasakojo įdomių Bažnyčios istorijos faktų, susijusių su įvykiais visame pasaulyje ir Bulgarijoje. Dabar Bažnyčia turi 16,1 milijono narių, susibūrusių į 30 506 bendruomenes, o jos Raštai išversti į 188 kalbas. Yra pastatyta 201 šventykla, iš kurių šiuo metu veikia 162.

Prezidentas Deivisas pranešė, kad vienas iš išskirtinių Bažnyčios požiūmių yra misionierių programa – šimtų miestų gatvėse galima sutikti 65 000 misionierių.

Jis taip pat kalbėjo apie Bažnyčios humanitarinius projektus. Nuo 1985 m. 139 pasaulio šalys gavo humanitarinę pagalbą, o visos humanitarinėse veiklose panaudotos lėšos buvo skirtos iš paaukojimų.

Prezidentas Deivisas paminėjo, kad Bažnyčios švietimo programa skatina pasaulietinį ir dvasinį Bažnyčios narių visame pasaulyje išsilavinimą.

Bažnyčios valdybos Bulgarijoje vadovo Krasimiro Kolarovo kalba taip pat buvo įdomi. Jis papasakojo apie organizacinę Bažnyčios struktūrą ir pabrėžė, kad jos nariai neatlygintinai, kaip savanoriai, tarnauja atlikdami įvairius pašaukimus. Jis taip pat paaiškino kai kuriuos neteisingus pasaulyje gyvuojančius teiginius apie Bažnyčios narių įsitikinimus ir papročius.

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios įkūrimo 189-ųjų metinių šventę tradiciškai užbaigė neformalios diskusijos ir pasiūlymai imtis naujų partnerystės bei bendradarbiavimo projektų. ■

Jaunimo konferencija

Elė Panajotova

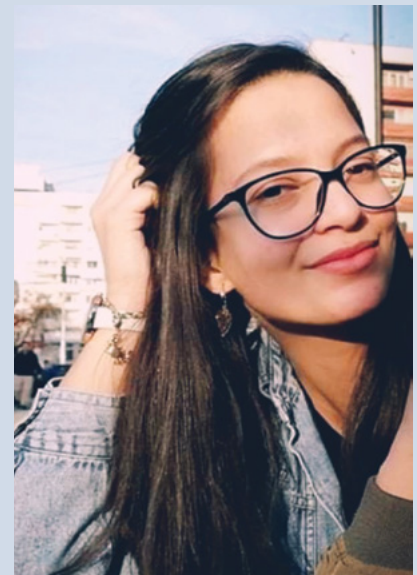
2018 m. liepos 18–21 dienomis Elenos mieste vyko Bulgarijos Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios jaunimo konferencija. Jaunimas iš visos šalies rinkosi kartu, kad augtų Evangelijoje.

Konferencijos tema buvo „Ramybė Kristuje“. Joje taip pat dalyvavo Bulgarijos ir Centrinės Eurazijos misijos prezidentas Deivisas su žmona.

Per ją buvo aptariamoms šioms temoms: ramybė šventykloje, savarankiškumas, pasimatymai ir amžinoji santuoka, reakcija į prieš Bažnyčią nukreiptą informaciją.

Sesuo Elė Panajotova iš Pleveno dalijasi savo jausmais apie jaunimo konferenciją:

„Viena iš geriausių dvasinių valandėlių, kokiose mums teko dalyvauti, buvo prezidento Deiviso. Jis mus ragino užsibrėžti tikslą susikurti savo gyvenimo viziją. Norėčiau apsaityti savąją. Visų

Elė Panajotova (Bulgarija)

pirma, aš dvasiškai pasiruošiu misijai. Antra, aš gausiu patriarchalinį palaiminimą. Užbaigusi misiją norėčiau susituokti šventykloje. Žinau, kad jei darysiu savo dalį, Dangiškasis Tėvas viskuo mane laimins. Noriu pasakyti, kad myliu visą jaunimą. Noriu paraginti juos palaikyti vieniems kitus ir padėti spartinti Viešpaties darbą!“ ■

Jaunimo konferencija (Bulgarija)

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia surengė skyriaus veiklą

Kančo Dmitrovas

pirmasis patarėjas Stara Zagora skyriaus prezidentūroje

2019 m. kovo 16 d. Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios Jambolo grupės susirinkimų namuose (jais naudojasi Sliveno, Jambolo ir Haskovo grupės) įvyko renginys, skirtas norintiems daugiau sužinoti apie Stara Zagora skyriaus narių gimtąsias vietas.

Skyriaus veikla (Bulgarija)

Renginys prasidėjo nuo Stara Zagora skyriaus prezidento Skoto Seico pasveikinimo.

Brolis Kančo Dmitrovas, pirmasis patarėjas Stara Zagora skyriaus prezidentūroje, pasidalijo dvasine mintimi, kurią sudarė Raštų ištraukos ir misionierių parodytas žaidimas. Iš Jono 10:27 sužinome, kad kuo arčiau Jėzaus Kristaus esame, tuo lengviau sekti Jo balsu. Iš Efeziečiams 4:1–12 sužinome, kad kiekvienam bažnyčios nariui skirti skirtingi darbai, bet tikslas

yra visiems tapti tobuliems Kristuje. Iš Ekleziasto 4:9–10 sužinome apie komandinio darbo ir draugystės svarbą. Iš Mato 7:12 sužinome, kad padėdami kitiems patys esame laiminami.

Po dvasinės dalies Bažnyčios nariai pristatė savo gimtuosius miestus ir šalis. Jie pasakojo apie istoriją, geografiją ir lankytinas vietas tų apylinkių, iš kurių yra kilę.

Po to vyko pietūs, kurių metu visi bendravo ir geriau vienas su kitu susipažino. ■

Pastarųjų dienų šventieji surengė koncertą Haskovo slaugos namuose

Delijana Peikova

Bulgarijos ir Centrinės Eurazijos misijos RSV komiteto narė

2019 m. balandžio 20 d. Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios Haskovo grupės nariai surengė velykinį koncertą pagyvenusiems žmonėms Kenanos slaugos namuose Haskove. Ten taip pat apsilankė du Stara Zagora skyriuje tarnaujantys misionieriai.

Po įžanginio grupės vadovo Alekso Angelovo žodžio Bažnyčios nariai sugiedojo aštuonias giesmes apie pasišventimą Gelbėtojiui Jėzui Kristui ir Jo Prisikėlimą.

Pasibaigus koncertui nariai turėjo nuostabią galimybę pabendrauti su kiekvienu

pagyvenusiu žiūrovu, norėjusiu pasidalyti savo jspūdžiais. ■

Koncertas (Bulgarija)